

กึ่งก้าน้อยหัดบิน

Jean-Pierre Petit

แปลโดย : ชวัลฤชิตา เจียรมาศ

กิ้งก่าน้อยหัดบิน

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีกิ้งก่าตัวหนึ่งมีหางยาวยาว...

ตัวน้อยใหญ่อื่นๆก็พากันล้อเลียนเขา

วันหนึ่งก็มีเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้น
มีขนงอกออกมาจากขาของกิ้งก่าตัวนี้

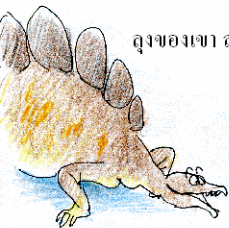

ที่ขา
ที่หัว

แม่กระทิงที่หาง

คราวนี้สัตว์ทั้งป่าทุกตัวต่างก็ล้อเลียนเข้าถึงก่าตัวนี้

ลูกของเขา สเตโกซอรัส ที่มีสมองใหญ่เท่ากับตัว

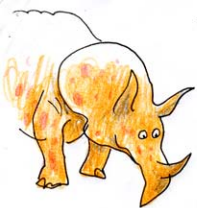
ลูกที่ลูกน้องของเขา พเทรานิคอน

ขนาดไทรเซราทอปส์

หน้าตาน่าเกลียดขนาดนี้

ยังลือเลือนเจ้ากิ้งก่านี้เลย

สุดท้ายกิ้งก่าก็ไม่กล้า

ออกมาข้างนอกอีก

แต่วันหนึ่ง ในป่าใหญ่ในยุคจูราสสิก

มีคนได้ยินเสียงเดินดั่งสนั่นไปหมด

มีสัตว์ตัวหนึ่งส่งเสียงร้อง

ออกมาดั่งสนั่นไปทั้งป่า

ไทรันนอซอรัสอยู่ตรงนั้น

กำลังกินคัตเป็ดไส้พุงของไดโนเสาร์ปากเปิด
ตัวหนึ่งที่มันเจอกลางทาง

แล้วก็ได้ โพรโตเซราที่อุปส์ตัวเมีย
ออกไปให้ทัน

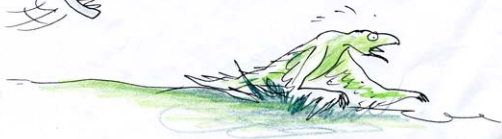
ไทรันนอซอรัสกำลังกินไข่ (๕)
ของ โพรโตเซราทีอปส์ตัวเมีย
ตัวนั้นอย่างเอร็ดอร่อย

คอนนอร์เอง ก็เห็นว่ามีกิ่งก้าน้อยตัวหนึ่ง
ที่ตกใจกับสิ่งที่มันเห็นราวกับเป็นฝันร้าย

เจ้ากิ่งก้าพยายามวิ่งหนี
แต่เพราะขายาวรุ่มร่าม
ก็เลยวิ่งไม่เร็วพอ

วังหนีไปที่ที่กั้นหลังกลับไป
 ดูว่าเงามีคตมันของไทรันนอซอร์ส
 คืบคลานเข้ามาใกล้ตัวเรื่อยๆ

"ไทรันนอซอร์สที่หวังจะกินกิ้งก่า ก็เลียปากรอแล้ว"

ต่างคนต่างวังได้กัน โดยที่ไม่รู้เลยว่ากำลังวังไปที่หน้าผา

ก็ง่าพอเห็นแล้ว
ก็ชูคอกับตัวเองว่า
ตายเป็นตาย

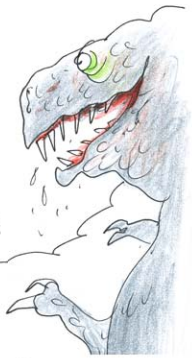
ตกหน้าผากระตุกก็อยู่ในหุบเขายังดี

เมื่อเห็นคังนั้นแล้ว

เจ้ากิ้งก่ายัดแขนตัวเองออก

ปีดตาทั้งสองข้าง

และกระโดดลงจากหน้าผา

เจ้าไทรันนอซอรัสตาवादด้วยหวังว่าจะกิน

จึงกระโจนเข้าจะจับกิ้งก่า

และคอหักตาย
อยู่ข้างล่างนั่นเอง

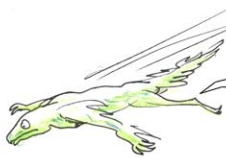
สุดท้ายแล้ว
ไทรันนอซอรัส
ตกหน้าผา

อากก

เจ้ากิ้งก่าน้อยประหลาดใจอย่างยิ่งที่ตัวเองยังมีชีวิตอยู่

พระเจ้าช่วย
ฉันบินได้แล้ว

บินแล้วเทรอนนี่
เอาเป็นว่าบินอยู่
กลางอากาศก็ โอเคแล้ว

เราก็บินลง ไม่เป็นเสียด้วย
ถ้าบินลงนี่ก็คงจะดี ...

โหลคือจริงๆเราบินได้
ไม่บาดเจ็บตามร่างกาย

ได้อ่านเขาใช้ทำอะไรหรือ ?

ไอ้ม จันดี โจนะที่มีสิ่งนี้ ไม่จันตะก็คจะ ไม่รอด

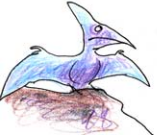
เจ้ากิ้งก่าน้อยที่หัดบินก็เดินจากไป
คือใจที่ตัวเองหัดบินได้สักที

ประทับใจคิดประทับใจมาก

พวกนักวิชาการที่ชอบทำอะไรให้ยุ่งยาก
ก็เลยตั้งชื่อใช้เจ้ากิ้งก่าน้อยนี้ว่า อาร์เคโอพเทริกซ์
และถือว่าเป็นบรรพบุรุษของนกทั้งหลายในปัจจุบัน

แบบเก่า!

จบ